

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 42. szám

2015. március 23.

Fordulat az RCH-nál

Március huszadikán újra tárgyalóasztalhoz ültünk a munkáltatóval a nemrég kezdett munkaügyi vita folytatásaként. Az előzményekhez tartozik, hogy előző nap Bécsben jártunk, és az Európai Üzemi Tanács elnökével, Roman Hebenstreit úrral is tárgyaltunk. Ez sokat lendített a sikerhez vezető úton, hiszen az EÜT elnöke tájékoztatta Christian Kern urat, az Osztrák Szövetségi Vasutak (ÖBB) vezérigazgatóját a Magyarországon kialakult helyzetről, ismertette vele a mi nézőpontunkat és véleményünket. Többek között azt, hogy a budapesti osztrák nagykövetség előtt, majd annak sikertelensége után az ÖBB bécsi székháza előtt készülünk tüntetni, mielőtt a sztrájk eszközeihez nyúlnánk. Osztrák kollégáink segítségével egy olyan dokumentumot is előkerítettünk, amely szerint 2015 és 2020 között összesen kilencvenkét fős leépítésben gondolkodik az RCH. Ehhez képest is túlzónak tartjuk a munkáltató intézkedéstervezetét.

A mai tárgyaláson a VASZ tárgyalódelegációján kívül már részt vett Kovács Imre, az RCH igazgatóságának elnöke is, aki – meggyőződésem szerint a kilátásba helyezett nyomásgyakorlás lehetőségétől nem függetlenül – felvázolt egy új megállapodási forgatókönyvet. A tervezet szerint a munkáltató nem vonja vissza a csoportos létszámcsökkentési intézkedést, de csak a szakszervezetekkel egyeztetett lépéseket tesz a jövőben. A lényeg, hogy az eredeti kilencvenegy fős tervhez képest egy jelentősen csökkentett létszámú elbocsátásról lehet szó, belekezdünk egy középtávú

foglalkoztatási megállapodás egyeztetésébe, és reményeink szerint március végéig meg is egyezhetünk. A megállapodás időtartamát – a fentebb említett dokumentumra tekintettel – most már 2020-ig is el tudja képzelni a munkáltató.

Az új helyzet alapján a március huszonhatodikai tüntetésre nem kerül sor. Christian Kern, az ÖBB vezérigazgatója pedig kérte, hogy keressük fel őt Bécsben, és a jövő hét első napjaiban személyesen is tárgyaljunk vele.

Tehát komoly előrelépésről beszélhetünk, amit elősegített az a hozzáállás, amit a kollégák tanúsítottak, amikor a nyomásgyakorlás különböző eszközeiről kértük a véleményüket. Hiszen legyen szó demonstrációkról, vagy a lehetséges munkabeszüntetésről, a támogatásukról biztosították az érdekvédőket. Köszönet minden tagunknak, akik kifejezték szándékukat, hogy eljönnek a budapesti és a bécsi tüntetésekre!

Zlati Róbert
Cargo Szakmai Képviselő vezető

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az állam én vagyok...?

XIV. Lajos francia királynak (1638-1715) tulajdonítják ezt a mondást, ami akkor igaz is volt, hiszen a „Napkirály” olyan módon uralkodott, mint előtte és utána senki. Hetvenkét évig ült a trónon és regnálása alatt Franciaország a világ vezető hatalmává vált. Könnyű volt neki, hiszen születésétől kezdve uralkodónak nevelték a kor legokosabb, legfelvilágosultabb tudósai, politikusai.

Manapság úgy mondanánk, hogy költséghatékonyan gazdálkodott, mert olcsó államigazgatást vitt: Három miniszterén kívül senki nem szólhatott bele a kormányzásba. Feljegyezték róla, hogy 1661-ben pénzügyminisztere meghívta vidéki kastélyába, de ő annyira felháborodott a mértéktelen fényűzésen, hogy a minisztert életfogytig börtönbe vetette. Megtehetette, mert nem csak a kezében összpontosult minden hatalom, de élt is hatalmával (a látszat ellenére nem visszaélt). Országá gyarapodott, népe középkori mércével mérve jólétben élt, pénzét, a Lajos aranyat az egész világon ma is örömmel fogadják.

Érdekes összehasonlítás háromszáz évvel halála után a magyar abszolútizmus vizsgálata. Való igaz, hogy az uralkodók nálunk is keveseknek hagynak beleszólási lehetőséget, kevesek véleményére kíváncsiak. Olcsó államról beszélnek (sokak szerint a köznépen spórolnak), de kerülnek, olyanok is, akik eltapsolhatják a milliárdokat, hiába készenlétben állnak a hatóságok a vizsgálatra (pedig aki keres, az többnyire talál).

Eszembe jutott egy másik király, akinek új ruha kellett. Talán nálunk is jön majd egy ártatlan kisgyerek, aki megkérdezi: A király bácsi miért meztelen? Egyébként is, ez már a XXI. század és az ÁLLAM mi vagyunk.

Márta István

HUMORSAROK

EGY BUSZVEZETŐ EMLÉKÉRE

Úgy szeretnék meghalni, mint a nagyapám: Álmában, csendesen, gondtalanul, nem pedig ordítva, sikítózva, pánikban...mint az utasai...

MÉG EGY?

Két rendőr horgászik. Megszólal az egyik: Te, nincs még egy úszód?

– Miért?

– Mert az enyém elmerült...

TANMESE

Volt egy férfi, aki megértette a nőket. Sajnos belehalt a röhögésbe, mielőtt továbbadhatta volna valakinek...

ZSEBPÉNZ?

Az orvos megkérdezi Géza bácsit a rendelőben: Maga tette a zsebembe ezt a húszezer forintot?

– Nem.

– És miért nem?

BEMÁLNÁZVA

Részeg fazon sétál az utcán, majd megállít egy járókelőt: Hooo-oo-lilll vagyok?

– A Petőfi és a Kossuth utca sarkán.

– Öööö, a részleteket hagyjuk. Melyik városban???

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Irány a tavasz!

Ha tetszik, ha nem, hiszen harmadik napja eseménydús tavasz van, szombat a csillagászati kezdet napja volt. Innen már nincs visszaút, vagy ha mégis, az tévedés, nyelvbtlás, félrecsúszás, vagy csúsztatás, netán hazugság, de semmiképp sem a valóság. No, ezzel fránya valósággal szokott azért gond is lenni, de volt elég időnk a télen rosszaságokkal foglalkozni, felejtsük el! Nagyjából tudjuk már, hogy ki kivel van, vagy kivel nincs, „beáraztunk” mindenkit, és azok is bennünket. Innen szabad a tér, rajtunk múlik, hogy lerázzuk a terheket, és kihasználjuk, hogy élünk, vagy az árcédulákat nézegetjük. Szerintem inkább mosolyogjunk!

Ha nem képmutatásból, számításból tesszük, mint oly sokan, akkor megtalálhatjuk mindenben a jót, és úgy könnyebb lesz elviselni a vele járó rosszat. Akár még azt is megfogadhatjuk, hogy mától csak jó történik velünk. Ha valakinek nem tetszik, hát kerüljük ki, és menjünk tovább az utunkon, keressük meg azokat, akik nem csak mögöttünk szeretnek járni. És nem csak előttünk, hanem mondjuk mellettünk, hogy együtt érzünk el olyasmit, amit külön-külön csak sok nyúggal lehet, vagy sehogy. Természetesen mindenki válassza meg, hogy kivel, és hogyan, de ha választott, azt becsülje meg, és várja el viszonzásképpen is a tiszteletet.

Nem biztos, hogy sikerül minden rossz embert kikerülni, ami talán olyan érzés lesz, mint a napfogyatkozás volt múlt pénteken. Az is elmúlt, a rossz ember is el fog, főleg, ha tudunk rájuk is mosolyogni. És persze, a napfogyatkozásban is van szép, ha más nem, akkor az, hogy a végig süt a Nap ránk, csak egy kicsit viccelődik velünk. De nem hazudik, nem árul el, és előbb-utóbb újra teljes fényében pompázik, ha van elég türelmünk. Ha nincs, akkor is.

Felejtsük hát el az árcédulákat, a tavaszi leárazásokat, és ha már vasárnap a víz világnapja volt, akkor töltsük meg vízzel a poharunkat. Legyünk ismét önmagunk, és menjünk tovább a céljaink felé. Bármilyen legyen is az, leggyorsabban akkor érhetjük el, ha egyenesen haladunk. Akkor még a víz is tiszta marad a poharainkban.

Dolhai József

